

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Zárodek

Práci předložil student: **Martin Procházka**

Studijní obor a specializace:
Multimediální design, specializace Užitá fotografie

Hodnocení oponenta práce:

Práci hodnotil: **Vojtěch Aubrecht**

1. **Cíl práce**
(a jeho naplnění):

Cíl práce, tak jak stanovený v zadání, je splněn.

2. **Technologická specifika**
(technická inovace):

Samotná publikace, která je výsledkem bakalářské práce, ani v ní zastoupené fotografie, nijak nerozšiřují osvědčené technologie. Neotřele – nikoliv však inovativně – působí digitální koláže a manipulace, prostřednictvím kterých Martin Procházka vytváří svůj specifický, snový svět.

3. **Přínos práce pro daný obor**

Zcela zapadá do v současnosti velice oblíbeného žánru autorských fotografických knih. Z něj nijak nevybočuje a řadí se spíše k průměrným výsledkům.

4. Silné stránky díla

Autor se pokouší o velice osobní až intimní výpověď. Snaží se nás vtáhnout do svého pohádkového, snad trochu makabrálního světa. Pokouší se o to prostřednictvím nově zhotovených, ale i starších snímků. Neklade si přitom přemrštěné umělecké ambice. Snad právě odzbrojující upřímnost, až bezelstnost, se kterou nám autor odhaluje své nitro, je největší devízou jeho bakalářské práce.

5. Slabé stránky díla

Absence hlubšího významu. Skladba knihy pozbývá rafinovanost a finesy, které by dílo povznesly nad běžnou produkci. Bez potřebné invence je i grafické zpracování.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Martin Procházka není typ umělce intelektuála. Své náměty, jak sám v bakalářské práci uvádí, nalézá spíše intuitivně, spoléhá na okamžitou inspiraci, spíše než na dobře promyšlený koncept. To samo o sobě žádného umělce nemusí diskvalifikovat. U Martina však vystává jedno velké ALE. Fotografie, které nám v rámci své BP předkládá, sugerují jistou závažnost. Vytvářejí iluzi komplexního díla, týkajícího se zásadních existencionálních myšlenek. Samotné téma, které si student vybral, k tomu svádí. Jediné autory, které ve své BP zmiňuje, svoji tvorbu opírají o hluboké filosofické vědomosti a jasně formulovaný životní postoj. To jistě nejde očekávat od umělce ve věku Martina Procházky. Ovšem alespoň náznak by tu být mohl! Celá teoretická práce se odvíjí výhradně od vlastních zkušeností, přičemž srovnávání se s okolním světem a tvorbou jiných umělců naprosto absentuje. Nerad bych Martina P vinil z plytkosti – již z podstaty svého charakteru se jistě snaží pracovat s tématy zásadními. Přístupem se však podobá dítěti, které se bezelstně dotýká všeho, co mu přijde pod ruku, se stejným zájmem a nadšením. Je to jakési postmoderní cupitání po dlažbě vědomostí a zkušeností předešlých generací, bez hlubšího pochopení.

Někdy člověk potřebuje zakopnout, aby se dostal nosem blíže k tomu podstatnému. Anebo prostě dospět a dozrát. To vše je v Martinových možnostech a tato BP je věřím jen malým krůčkem k poznání sebe sama, ale především světa okolo nás.

Velmi dobře

Datum: 31-05-2016

Podpis:

